

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon, făcătorul de minuni

Mesaj din cer pentru arhiereul și preoții plaiului dâmbovițean

Bat, și Mi se deschide și intru în cetatea Mea de cuvânt și spun: Ridicați-vă voi, porți, ca să intru cuvânt în cetate, și deschideți cartea Mea cu voi ca să Mă așez în ea cu carte de trimitere, căci s-a iscat furtună pe neașteptate, dar Eu, Domnul Iisus Hristos, Păstorul Cel cu crucea, Eu sunt Cel ce spune furtunii: taci!

Bate spre orașul Meu cu voi și spre voi duh de răutate. Voi însă nu aveți voie să vă apărați, să luptați pentru numele vostru bun, căci sunteți creștini și sunteți umiliți și cuminiți, dar vă apăr Eu, căci lucrul Meu este cu voi, fiilor.

Sunt cu slavă de sfinți deasupra, și am ceata arhierilor din cer de-a dreapta Mea în venirea Mea la voi, căci azi are ea slăvit și serbat pe arhiereul Spiridon, părinte iubitor de turma Mea, păstor cu milă de oi, de buni și de răi, blând și smerit cu inima ca și Mine, căci Eu sunt Păstorul cel bun și merg cu crucea, iar cei ce-Mi urmează, tot cu crucea merg, căci scris este: «*Vor fi asemenea Lui*».

Ne așezăm în sobor arhieresc și punem masă de cuvânt, și se lucrează ca la facerea lumii, căci Duhul lui Dumnezeu plutește deasupra și zice: Să fie lumină! Și iată, în lumină lucrăm, și Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum este scris în Scripturi numele Meu cel de la sfârșit de timp, și vin cu sfinții precum este scris, căci suita Mea sunt ei, așa cum fiecare împărat merge cu suita sa și cu slujitori, iar singur el nu merge, și iată deslușirea de ce vin Eu cu sfinții și cu îngerii când vin să lucrez și să cuvintez peste pământ, o, și lucrez ca la facerea lumii.

Acest cuvânt rămâne scris, și este el Cuvântul lui Dumnezeu, și am în dreapta Mea pe făcătorul de minuni, arhiereul Spiridon, mare la Dumnezeu, păstor blând și smerit cu inima ca și Păstorul lui, ca și Hristos, căci astăzi este ziua lui, și numai apoi va veni serbarea Crăciunului ca în strămoși în biserica Mea.

O, ai fost sluga Mea pe pământ, mare peste turma bisericii Mele, mare cu harul, har care a rușinat pe cei îngâmfați între slujitorii bisericii care erau plini de duhul cel rău al invidiei, duh slujitor lui satana, șarpele cel de demult, iar tu ai rămas atunci de partea Mea, drept și smerit, și mare prin acestea, și ai lucrat peste soborul adunat întărirea dogmelor bisericesti înaintea celor mândri, care împărțeau eresuri, și s-au întărit canoane sfinte peste slujitorii de altare și peste turmă, iar cuvântul gurii tale era hrănit din cer, din Duhul lui Dumnezeu, Care Se poartă cu cei sfinți și le dă har, le dă să grăiască la vreme, precum este scris. Iar când ai mărturisit unimea Treimii lui Dumnezeu și ai arătat prin cărămida strânsă în mâna ta cu râvna ta, și din care s-au despărțit cele dintru care ea a fost alcătuită, pământ, apă și foc, o, s-au umplut de invidie cei cu haine subțiri și cu fir în adunarea bisericască a ierarhilor din vremea ta, și care au trimis atunci oamenii lor de au tăiat capul cailor de la căruța care te-a purtat la sfatul bisericesc pentru stârpirea dușmanilor, care băteau asupra turmei Mele ca și pe vremea trupului Meu. Tu însă ai fost atunci blând, blând, și ai potrivit capetele la trupul cailor și, o, minune, căci caii tăi ca niște îngeri care te purtau s-au sculat și și-au slujit, și se minunau mulți de pe cale când vedeau capul calului alb la cel negru, iar capul calului negru la cel alb, iar tu erai cel minunat, cel slăvit de îngerii de sus.

Te-am luat lângă Mine acum, la masa cuvântului Meu de azi martor din cer, și iată, lucrăm.

— O, Doamne Păstor, mare este minunea cuvântului Tău pe vatra neamului român, în acest orașel binecuvântat, și în această cetate a Ta! Stau lângă Tine martor, și stau cu duhul sfios, că Tu ești mare, Doamne, iar puterea Ta e cât cerul și pământul, o, Făcătorule al lumii! O, slavă Ție, slavă Ție în cer și pe pământ, Doamne Păstor, iar rodul Tău să se arate, și să facă minuni dreapta Ta. Amin.

— Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă fac cuvânt peste pământ din mijlocul sfinților Mei, cu care Mă port pe nori între cer și pământ întru venirea Mea. Vin să netezesc ogorul în urma furtunii care s-a ridicat dinspre locul numit Biserica Ortodoxă Română. O, iată, din locul de unde trebuie să se rostească pace peste pământ și peste oameni, s-a ridicat furtună peste turmă, iar Eu, Domnul, sunt Păstorul Cel cu mila în brațe și vin să păstoresc acolo unde s-a îndreptat lovitura ca să facă rană.

Amin, amin zic vouă, ierarhi și preoți ai cetății dâmbovițene pe vatra neamului român, am mai avut un arhieru la cârma acestei cetăți și Mi-a lovit și el cetatea și pe cei din ea, cu gând să împrăștie necredință și să spulbere adevărul care curge peste cetatea Mea de mai bine de șaiszeci de ani, și nu de acum de când merg înainte cu cei din urmă ai slavei cuvântului Meu din zilele acestea, iar arhierul acela a lovit în el însuși dacă a lovit, și a sfârșit el lupta sfârșindu-se și el, dar Eu, Domnul, l-am miluit, căci prin pizma pe care el o năștea între oameni asupra locului Meu ales, el l-a vestit pe Dumnezeu Cuvântul, Trâmbița Care sună peste pământ, și Care a așteptat până ce Și-a făcut loc să iasă spre oameni.

Amin, amin zic vouă, celor ce vă grăiesc acum, las peste voi carte scrisă și vă întreb iar și iar: ce faceți, cum sluiți și ce iese din ceea ce lucrați? O, întrebați-vă numaidecât și voi, căci trebuie dat un răspuns. Este scris în Scripturi că va să vin să cercetez turma și pe păstorii ei, și dacă voi vedea că păstorii oropsesc și lovesc oile, sau nu le cercetează și nu le dau la pașune, voi lua oile din mâinile lor, așa este scris.

Am venit să cercetez turma și păstorii de peste ea, și care s-au numit unii pe alții păstori peste turmă, ierarhi și preoți, și suitele lor în slujba lor.

O, cine și ce v-a ademenit pe voi să nu vă supuneți adevărului care vine din cer, cine, fiilor? O, cum de vă răzvrățiți atâta de nedrept față de învățătura așezată la începutul ei peste biserica Mea prin sfinții Mei, cu legi și canoane de viețuire și de lucrare a bisericii? O, cine sunteți voi dacă așa lucrați, răzvrătire împărțind? Întrebați-vă și voi aceasta, și nu cumva să vă credeți că sunteți cei care păziți așezământul cel sfânt al bisericii, când voi dați să-l tot șubreziți, îi tot dați gardul jos ca să calce peste via Mea toți trecătorii cei fără de calea Mea cu ei.

Vine Păstorul Cel din cer și vă întreabă, după ce ați dat poruncă furtunii din voi să bată și să se abată cu răutate peste cetatea Mea de cuvânt și peste mai-marele acestui oraș, și în care cetate Eu am tron, lucrare de cuvânt, așa cum Mi-am așezat să am, că Mi-am zidit cetate de scaun în acest orașel binecuvântat, și-Mi cârmuiesc din ea un popor al Meu aproape, și cârmuiesc peste pământ.

O, iată ce faceți voi! Bateți cu pumnul în masă că sunteți păstori peste biserica mamă, dar mama nu face ce faceți voi, dacă știți ce face o mamă. Mama nu-și zdrobește copiii, nu-i gonește, nu-i dușmănește, ci îi iubește și se bucură de creșterea lor și le dă din duhul și din viața ei și-i pune pe calea cea sfântă cu mersul lor.

Am venit numai să vă spun vouă că biserica mamă sunt sfinții părinți, pe care Eu, Domnul, i-am călăuzit prin Duhul și le-am dat din cer sfat și cuvânt ca să Mă așeze temelie, și biserică pe ea. Dar cine calcă peste cele zidite și așezate, o, ce ziceți voi că sunt aceia? Sunt ei biserica mamă așa cum dați voi să prostiți mulțimea că sunteți voi mama? O, dacă voi dați să fiți voi, Eu ce mai sunt? Părinții sfinți de la început, ce mai sunt? O, mai sunt Eu

Păstor, sau sunteți voi? Iată, Eu sunt Cel ce-Mi închideți când vin să cercetez lucrul vostru peste turmă, dacă vreți să fiți crezuți biserica mamă, biserica sfinților și a celor ce ascultă de sfinții ei, de părinții cei sfinți. O, cum adică părinții sfinți? Adică așa cum a fost arhiereul Spiridon, sfântul Domnului, sărac de slava cea de la oameni, milos cu toți săracii, bogat de cele de pe pământ pentru cei săraci, smerit la înfățișare și la port, așa cum am fost Eu, Păstor smerit și blând.

O, dacă nu puteți să iubiți creștinii poporului Meu cel ascultător de biserica sfinților, mai bine faceți-vă cumva că nu-i vedeți, că nu-i știți, dar nu să-i înjosiți poreclindu-i cu nume rău, căci vai celor ce numesc eretici pe cei care au credința ortodoxă de viețuire a lor! Veți fi mai câștigați dacă veți asculta așa pentru simțămintele voastre cele pentru ei, iar altfel, fiilor, nu faceți bine îndemnându-vă turma voastră, vezi Doamne, să disprețuiască pe cei care sunt o binecuvântare de la Mine pusă în mijlocul turmei, și o mare ocrotire pentru toți cei buni și răi, căci unde este Domnul cu omul, acolo este binecuvântare pentru cei știutori și neștiutori de această milă a Mea în mijlocul oamenilor străini de tot de calea Domnului cu omul pe pământ.

O, ce faceți voi cu păcatul hulei? Hulă faceți, fiilor, și nu asupra omului, ci asupra lui Dumnezeu Cuvântul, Care grăiește peste pământ când voi nu vreți să credeți, ca să vă mântuiți și voi de păcatul necredinței, al neprimirii lui Dumnezeu când El bate să intre. Și iată, vă povățuiesc să lăsați sabia jos și amenințarea ei asupra celor ce iubesc și prețuiesc frumusețea și credința și hărnicia fiilor cuvântului Meu, și veți fi mai câștigați, mai bine vă va fi, iar altfel, nu uitați că Eu am spus lui Petru apostolul să-și bage sabia la locul ei, căci cei ce scot sabia au partea și soarta prin ea, prin ascuțișul ei, și tot așa credea și el, că Mă păzește pe Mine și pe cei ce umblau după Mine.

Dar Eu, Domnul, nu voiesc să vă faceți singuri rost de judecată, și nu uitați că Eu am spus: *«Nu vă plângeți unul împotriva altuia, ca să nu cădeți în judecată, căci Judecătorul este la ușă gata să scrie cuvintele voastre de judecată»*. O, și cu câtă repeziciune dați să porniți să loviți, și apoi să fugiți de la locul faptei, ascunzându-vă unul după altul pentru vină! O, nu-i frumos, și e frumos să semănați cu Mine și cu sfinții, care au așezat pe piatra ei biserica Mea la începutul ei, dar ei erau cei sfinți, nu uitați, iar voi nu vreți să fiți sfinți și să păstrați biserica mamă ca la începutul ei și să înțelegeți totul prin Duhul Sfânt, Cărmuitorul bisericii, dar cu Care voi nu lucrați, căci sunteți răi și vedeți rău, și nu dau Eu soarta bisericii Mele pe mâini necumpătate și necurățate de păcat, de necredință și de neprimirea lui Dumnezeu când El vine să Se împartă peste pământ, așa cum este scris să vină și să păstorească cu toiag de fier, cu cuvântul Său.

O, ce să vă fac? Mi-ați stârnit râvna să vă grăiesc ca să vă spun că nu sunt sectanți, că nu sunt eretici fiii cuvântului Meu, așa cum îi îmbrânciți voi spre nume rău, îndemnându-i pe oameni să-i disprețuiască, să-i depărteze pe cei frumoși între ei. O, cum să fie ei rătăciții de la credința ortodoxă, când ei își botează, își cunună în biserică și își înmormântează pe cei adormiți ai lor după legea bisericească, în biserică știută de oameni, urmând ei toată orânduiala lăsată prin sfinți? O, unde este erezia cu care voi îi numiți pe ei? Oare, cuvântul Meu revărsat din gura Mea peste ei, aceasta vă arde pe voi de vă răzvrățiți asupra lor? Păi dacă nu sunt ai voștri, o, de ce vă mai zgârie aceasta ce fac ei cu viața lor creștină înaintea Mea? O, ei nu sunt altfel la nume și la porunci și la canoane, dar dacă voi le tot călcați pe acestea, cum să nu vă prindă pizma și teama că vă umbrește strălucirea, cea fără de folos vouă?

Iată, mai curată, mai creștină, mai ortodoxă este inima celor ce cred și înțeleg lucrul Meu de slavă pe pământ cu poporul cuvântului Meu în cetatea Mea de scaun de pe vatra acestui oraș binecuvântat, Pucioasa. Iată, voi nu aveți inima curată și dragostea Mea în ea ca

să puteți crede și voi, o, și nu-Mi trebuie slavă de la voi, de la cei fără dragostea lui Dumnezeu în ei, căci voi sunteți sortiți necredinței, după cum și lucrați.

Iată păstorii care lovesc cu toiagul în oi ca și toți cei din vreme, care se îngrășau pe seama numelui de păstori de suflete! Voi veni să le cer răspuns pentru oi, căci așa este scris, iar Eu, Domnul, le voi găsi prin spini, prin prăpăstii, printre lupi cu față de creștin, o, și voi ziceți că sunt oile voastre, dar rătăcite din staul, dar v-ați dus voi după ele?

Iată, fiii cuvântului Meu nu-și fac de răs credința lor ortodoxă și pe Dumnezeul lor, căci merg după El cu cruce, cu viață sub cruce, sub lepădare de sine, că asta înseamnă cruce, iar voi împuterniciți pe preoți și-i asmuțiți spre ei ca să-i defaime înaintea lumii.

O, arhieriei fricoși, nu vă mai dresați preoții ca pe niște câini care să vă apere pe voi, punându-i să latre la oile grase cu credința și cu fapta, și ca să nu vă rușineze ele pentru neîmplinirile poruncilor vieții, față în față cu cei iubitori de voia lui Dumnezeu în ei. V-au făcut vouă pagube? V-au făcut vreun rău cei peste care ați suflat furtună? Vă este frică? Dar de ce frică? O, nu vă fie frică de ceea ce nu este spre frică, ci fie-vă rușine că vă faceți de răs și urăți în inimile celor ce văd cât sunteți voi de neliniștiți, de invidioși, fără să trebuiască să fiți așa. Voi vreți să faceți și primarul ce faceți voi, și cei pe care-i țineți cu forța sub voi, voi vreți să faceți și primarul ce faceți voi cu cei pe care-i lepădați ca să-i scoateți din casa lui Dumnezeu, așa cum credeți voi că puteți aceasta? Vreți voi să îndemnați cârmuitorul cetății să disprețuiască cetățenii, și mai ales pe cei cuminți, frumoși, harnici și iubitori de țară și de neam?

O, iată ce vă spun: Fiii cuvântului Meu sunt frumoșii Mei, sunt cei ce se sfințesc pentru Sfântul sfinților zi de zi, în fiecare zori de zi hrăniți duhovnicește cu trupul și sângele Meu, rugându-se Mie în duh și adevăr, cu liturghii și rugăciuni de cerere pentru mântuirea lumii, și n-au aceștia nici cât vârful de ac abaterea de la dogme și canoane așa cum aveți voi, și tot dați zor încă să strămutați orânduiele sfinte lăsate din părinți. Dar cei cărora voi la toți le ziceți că sunt fiii bisericii ortodoxe, o, pe aceștia de ce îi aveți ca ortodocși? Ce fac ei mai mult pentru mărturisirea ortodoxiei, când ei petrec necreștinește, dezgolindu-se unii în fața altora înaintea soarelui și căutând spre păcat ziua și noaptea și mergând doar câteodată prin biserică așa cum sunt ei, necurățiți de fărâdelegi, de viața cea fără Dumnezeu peste ei?

O, ce ușor vă este să roștiți cu gura poreclă răutăcioasă peste cei care calcă pe urmele Mele și-i numiți rătăciți,eretici! O, nu puteți voi forța pe nimeni să vă știe de frică atâta timp cât creștinii ortodocși și restul lumii știu și văd cum sunteți și ce faceți voi sub această numire sfântă, care doar vă servește ca firmă și atât. *(B.O.R. - n.r.)*

Vin și vă spun, ca o furtună vin și Eu spre voi ca să vă spun numaidecât ce am să vă spun. Credința nu stă sub o firmă, ca pe pământ firmele și îndeletnicirile lor, căci credința nu este a tuturor, așa am spus Eu acum două mii de ani. Credința este cu cei ce seamănă cu Dumnezeu și cred în El, mărturisindu-L prin împlinirea voilor Sale și prin asemănarea cu El, cu Tatăl lor.

O, nu le puteți voi da în cap cu firma voastră celor ce sunt botezați și numiți cu numele sfânt al ortodoxiei, că nu pe acte ca pe pământ își mărturisește omul credința, ci prin Mine, Cel ce stau în om cu fața Mea, cu lucrarea Mea în omul creștin ortodox. Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce îi știu pe cei credincioși și ortodocși cu viața lor, Eu, și nu voi. Auziți voi ce vă spun Eu? Eu, și nu voi puteți vorbi de credința cea din om. Tot Eu sunt Cel ce știu cât de neortodocși sunteți voi, cât de ortodocși nu sunteți, că nu haina și firma vă sunt vouă de ajuns ca să fiți ortodocși, ci viața sfântă și slujba sfântă și dragostea lui Dumnezeu în voi, dacă o aveți. Voi v-ați amestecat cu cei ce nu sunt ortodocși, și ați călcat așa canoanele și dați foc bisericii fără să știți, iar dacă strigă cineva că arde casa și trebuie stinsă cu apă, cu Domnul, cu ascultarea, cu pocăința, o, voi îi dați afară dintre voi pe aceștia și-i scrieți cu cei rătăciți de biserică și-i puneți la chin și la dispreț, o, și nu faceți cinstite ortodoxiei, mireasa

Mea cea dragă, și pe care n-o mai pot zări, căci s-a fardat, s-a mânjit cu vopsele străine, cu cei străini de credința ortodoxă, o, și tocmai voi săriți în sus când ortodocșii cei curați cu inima și cu fapta credinței cresc sub slava Mea de azi pe vatra acestui orașel iubit și ales de cer pentru ceea ce am Eu în el.

O, de ce ați făcut atâta vâlvă, fiilor? S-au sculat preoții să lovească, și apoi să se ascundă. Vestea sosirii Crăciunului nu mărturisește, oare, aceasta credința și ortodoxia vestitorilor? O, de ce v-ați supărat că s-au sculat să colinde de Dumnezeu fiii cetății cuvântului Meu? O, de ce dați să stârniți ură peste turmă, fiilor puțin credincioși? O, până când? Cât mai răspândiți zvonul cel mincinos, cum că sunt rătăciți fiii cuvântului Meu, prin care, iată, Eu, Domnul, când și când trimit carte și spre voi, chiar dacă sunt atât de îndurerat de la voi?

Nu voiesc să vă supăr în zi de sărbătoare, chiar dacă atâta tristețe s-a suit la cer de la voi, dar vă rog cu duh de Păstor, fiilor, măsurați de zece ori pornirile duhului vostru, și nu mai apoi să faceți și să spuneți cele ce găsiți de cuviință, ca nu cumva să stârniți neîncrederea și mai mare a celor ce așteaptă mai mult de la voi pentru acest neam, pentru mărturisirea credinței, spre mântuirea multora apoi. Eu sunt Cel blând, și tot așa sunt și cu voi, dar nu mai căutați să ațâțați ură între frații cei de o credință, căci fiii cuvântului Meu sunt fiii bisericii mamă, biserica cea de la început, și care dăinuie prin cei sfinți din ea, și sunt și fiii voștri, și frații voștri, dacă sunteți și voi după adevăr și după fapte slujitori ai bisericii Mele, căci biserica are pe Duhul Sfânt descoperitor de la Dumnezeu când ea urmează după Domnul.

O, împărțiți binecuvântare, nu ură, fiilor, că nu puteți pe amândouă odată să le sloboziți din voi! Căutați să creadă oamenii în voi, dar să-i și călăuziți cu iubirea din voi, dacă o aveți de sus, că unde nu este iubire totul e pustiu și rău, totul e păcat.

Voi, chiar dacă dați să pătați fața poporului Meu hrănit de sus cu cuvântul creșterii frumoase, după poruncile vieții, Eu, iată, tot vin spre voi, și vin cu dor de voi și vă spun: acești copii ai Mei au viață dulce cu Mine. Când clopotele în cer bat de miez de noapte peste ei, se strâng ei de rugăciune și stau cu mânuțele ridicate spre Mine toți, și nu trece o noapte fără ca ei să strige la cer și să stea de vorbă cu Mine prin rugăciunea cea lăsată din părinți și din sfinți, după datina bisericească, și cer ei biruința Mea să vină și să-i facă creștini sfinți pe toți și să fie toți salvați și iertați, și Îmi cer ei iertare de greșeli, și-Mi cer aceasta pentru toți de pe pământ, și nu judecă nici pe drepti, nici pe păcătoși, că ei știu că sunt judecați cei ce judecă, iar Eu îi ocrotesc pe ei cu puterile cerești de jur împrejur și opresc loviturile cele spre ei, și Mă așez Eu în fața prigoanei, ca să le păstrez puterea cea pentru Mine cu ei, și-Mi scutur harul peste ei, o, și nu trebuie să fiți invidioși sau trufași ca să vă vină neliniștea, și apoi nesocotința ca să greșiți prin acestea, căci invidia îl golește de tot pe om și îl lasă gol, și a spus unul din părinții sfinți, cu care diavolul se certa pentru partea lui, cum că dacă-i pierde pe cei cu păcate, care pot fi iertate prin pocăință și prin rugăciune, cum rămâne cu cei invidioși, iar sfântul părinte a răspuns că aceia sunt ai lui, ai diavolului, că Domnul nu are ce să facă cu ei, nu sunt ai Lui.

O, feriți-vă chiar și între voi și voi de păcatul invidiei, care îl îndeamnă pe om să se ridice asupra aproapelui său chiar și cu moarte, fiilor, căci invidia este piază rea. Și iată, Eu v-am scris scrisoare cu durere aproape de praznicul Nașterii Mele, că voi n-ați fost cumiți.

O, feriți-vă de păcatul lui Irod, care caută viața Mea în toate timpurile lucrului Meu pe pământ. Eu vă păstoresc, că sunt Păstor și sunt duios, și vă spun: nu scoateți sabia, o, nu faceți așa ceva. Păstorul nu poate fi mamă peste oștirea creștină când este lup, și iată de ce fug oile pe cărări neștiute a fi calea creștină, dacă ele nu sunt păstorite cu milă. O, și câte s-au pierdut așa, dar după ele nu pleacă nimeni să le îndrume înapoi spre staul, de vreme ce păstorii asmut câinii ca să scoată din staul oile.

La toți cei care știu de izvorul Meu de cuvânt, pe vatra orașului Pucioasa așezat, pe colina din deal strălucind el de slava cea de sus în cetatea Mea de cuvânt, Eu, Domnul, le spun la toți că sunt creștini ortodocși acești fii, și nu sunt ei rătăciți de la credință, și sunt cei ce trăiesc prin fapte ortodoxia, chiar dacă nu sunt iubiți și crezuți că sunt din partea Mea lucrând în mijlocul bisericii, o, și nu sunt primiți, cum nici Eu nu sunt, și am spus acum două mii de ani că dacă trimișii Mei nu sunt primiți, Eu sunt Cel neprimut.

O, Mă doare de la voi, Mă doare de voi, fiilor, arhieriei și preoți. Nu semănați cu Mine la duh și la iubirea cea din cer, iar Eu sunt iubirea, fiilor. Ați privit cu ochi geloși pe slujitorii cuvântului Meu de aici, în haine albe stând și slujind la altar înaintea tronului Meu pentru iertarea păcatelor oamenilor și pentru învierea morților, așa cum este lucrarea Mea cu ei. V-ați împodobit apoi mulți dintre voi cu haine albe ca să slujiți, dar haina albă e haină de mireasă, iar voi sunteți străini de Mine cu viața, și aveți femei, străine și ele de haina de nuntă, și ați făcut aceasta de la voi citire, de v-ați împodobit în haine albe, și numai fastul îl iubiți, dar trebuie har, fiilor, trebuie și voi să treceți din trup în duh, ca să fiți adevărați închinătorii Mei, așa cum sunt cei din cetatea Mea de cuvânt.

Fiilor, fiilor, nu trebuia să vă faceți de pomină cu împrăștierea pizmei care îndeamnă la pizmă. Căci ați văzut pe fiii cuvântului Meu colindând vestea nașterii Mele și v-ați supărat și ați lovit, îndemnând la ură și la dispreț pe cei de la cârma orașului, și pe cei care-i știu pe ai Mei că-s harnici, că-s frumoși, că-s credincioși și cuminiți și fac cinste Domnului și locului în care Eu stau așezat cu cetatea Mea de cuvânt, căci oamenii care simt creștinește și stau față în față cu slava Mea din mijlocul poporului Meu, și cu care dau să acopăr pământul și să-i pregătesc haina și fața cea pentru venirea Mea, o, acești oameni vă pot privi rău apoi, și nu e bine să ațâțați la răutate, măi fiilor.

O, îmbrăcați-vă în smerenie înaintea Mea și înaintea oamenilor, așa cum a fost în mijlocul turmei creștine ierarhul Spiridon. Eu sunt îmbrăcat în vison ca și sfinții Mei. În haine de nuntă stau și lucrez zile de nuntă, și vin curând, curând cu ziua cea mare, fiilor, o, și unde veți fi voi atunci? Așadar, bucurați-vă de venirea Mea cuvânt pe pământ, și la voi, iată, și la voi, că mulți preoți sunt între voi care cred și știu și iau hrană din izvorul Meu de aici și stau sub taina Mea și se hrănesc cu ea acolo unde sunt ei și slujesc, o, și așteaptă ei cu dor biruința Mielului lui Dumnezeu, biruința Mea cea mare, fiilor.

Și iată, Eu, Iisus Hristos, am stat în ziua aceasta în sfat cu voi.

Iar voi, cei ce tainic vă hrăniți din izvorul Meu de cuvânt între cei ce sunt preoți și slujitori de altare în România Mea, o, fiți tainici, și luptați cu sfințenie, căci numai ea vă ține pe voi înaintea Mea între slujitorii bisericii, între cei ce se dau necredincioși pentru cuvântul Meu, cu care păstoresc acum. Și-Mi pun numele peste carte cu trimitere către cei cu care am grăit.

Eu sunt Cel ce sunt, sunt Iisus Hristos, Păstorul celor credincioși, și am grăit slujitorilor bisericii de pe plaiul dâmbovițean, dâmbul viței, fiilor, iar cu voi este vița din dâmb, Eu, Domnul, pe vârful de munte sfânt, și se întregeste împlinirea și deslușirea acestui cuvânt, plaiul dâmbovițean.

Vă întăresc trupul și sufletul și duhul, fiilor, că ați stat cu greu sub povara Mea de peste voi. O, cereți Mie, cereți, fiilor, și Eu vă dau vouă când am mult de stat peste voi cu lucrul Meu. Eu sunt Păstorul, și am mereu de lucrat și de păstorit, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25-12-2018